

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

være tale om at flytte over på frilisten. Det, som har betydning, er at påpege de ganske konkrete områder, hvor varer kan føres over på frilisten og komme ind under den større liberalisering, som det ærede medlem og jeg er enige om ønskeligheden af. Derfor synes jeg, det ærede medlem skulle have afholdt sig fra disse manøvrer ved denne lejlighed, når vi nu for at samle almindelig tilslutning om lovforslaget har søgt gennem det stillede ændringsforslag at finde en løsning, som kunne føre til det resultat, at der stod fire partier bag loven. Når det drejer sig om en bemyndigelseslov af denne karakter, er det vigtigt, at den har fået almindelig tilslutning her i folketinget. Det var en af grundene til, at det ærede medlem hr. Rager og jeg i udvalget gjorde et forsøg på at samle almindelig enighed om ændringerne; det lykkedes altså også på alle væsentlige områder, og vi havde egentlig ikke tænkt os muligheden af, at det ærede medlem, til trods for at han sagligt fik de indrømmelser, han ønskede, ville opretholde et standpunkt som det, han har opretholdt gennem de stillede underændringsforslag.

Det ærede medlem hr. Weikop vender stadig tilbage til sin glæde over alt det, der skete, da han var handelsminister, og den støtte, som jeg og mit parti ydede ham. Jeg er taknemlig over, at det ærede medlem minder om det. Jeg gav dengang på mit partis vegne det daværende ministerium fuldkommen fri bane til at liberalisere alt det, det selv ville tage ansvaret for. Jeg gjorde det i fuld bevidsthed om, at det ikke ville blive misbrugt, og det blev det heller ikke. Vor stilling dengang var altså, at alt, hvad regeringen ville tage ansvaret for af liberalisering, havde den på forhånd vor tilslutning til; det ærede medlem havde jo visse ønsker i så henseende og gennemførte forstandige ting, som vi støttede; det er der ingen grund for det ærede medlem til nu bagefter at være ked af. (*Weikop*: Det er jeg heller ikke!).

Så synes jeg, det ærede medlem skulle tænke på, at den lov, hvori det ærede medlem nu foreslår ændringer, er det ærede medlems egen lov; det er den lov, det ærede medlem fandt det nødvendigt at have, da han var minister, for at kunne gennemføre den

liberalisering, han anså for ønskelig. Dengang var loven altså ingen hindring for liberalisering. Jeg synes, det er et argument, som vejer noget til overfor påstanden om, at de ændringer, der nu foreslås, ikke er vidtgående nok. Det drejer sig om den samme lov, som bestod under den venstre-konservative regering, og som den daværende regering ikke mente at kunne undvære — så havde den formentlig stillet forslag om ændringer; den havde jo flertal til at ændre loven, men den gjorde det ikke. Det er denne lov, man nu foreslår vidtgående ændringer i.

Jeg har gang på gang spurgt: Hvad er begrundelsen for, at man mener, at Danmarks stilling i dag er så meget anderledes end for to år siden, at man nu vil gennemføre så gennemgribende ændringer som dem, det ærede medlem foreslår? Jeg har intet svar og ingen begrundelse fået, ikke andet end nogle almindelige bemærkninger, som ikke har noget med en saglig begrundelse at gøre. Jeg tror, at de to partier skulle yde et bidrag til at få mere ro om et så ømtåligt område, som en bemyndigelseslovgivnings administration altid er, ved nu at være med til at gennemføre dette lovforslag med tilslutning fra de fire partier. Derefter kan vi så rent sagligt gå forholdene igennem, finde de områder frem på den bundne liste, som vi mener bør overføres til frilisten med det formål at skaffe billigere varer til landet, som vi har brug for. En sådan rent saglig gennemgang og drøftelse er vi rede til, og også ministeren har givet tilslutning dertil. Det er dér, der skal ydes en arbejdsindsats, hvis man mener, at liberaliseringen bør fremmes, hvilket jeg er enig i — og de to partier har jo givet udtryk for, at det også er deres mening.

Aksel Larsen: Jeg takker den højtærede handelsminister, fordi vi fik nogle oplysninger om det spørgsmål, jeg rejste ved dette lovforslags første behandling: spørgsmålet om hjemtagning af valuta fra udlandet.

Jeg må imidlertid sige, at synderlig tilfreds med svarets indhold kan jeg ikke være. Det, ministeren har gjort, er at spørge nationalbanken, om der overhovedet er nogen kontrol, og i givet fald hvilken. Så